

тора юридичних наук присуджено у 1984 р. Обраний членом-кореспондентом НАН України у 1995 р., дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) – у 1993 р. Підготував більше 10 докторів і кандидатів наук.

Опублікував понад 150 наукових праць, з-поміж яких: «Организационно-правовые вопросы деятельности вычислительных центров, функционирующих в условиях АСУ» (1976), «Проблема интереса в государственном управлении» (1980), «Обеспечение приоритета общегосударственных интересов» (1987), «Интересы – власть – управление» (1991), «Теоретичні проблеми систематизації законодавства» (у співавт.,

1999), «Государство: демократическое, правовое, социальное» (2012).

Брав участь у розробленні законопроектів України «Про судоустрій», «Про народне підприємство», «Про науково-технічну політику» тощо. Був членом Конституційної Асамблеї України.

Президія Національної академії правових наук України та редколегія збірника наукових праць «Вісник Національної академії правових наук України» щиро вітають **Василя Федоровича Сіренка** із ювілеєм та бажають йому доброго здоров'я, невичерпної енергії, творчої наснаги, оптимізму та благополуччя. Нехай Ваша самовіддана праця буде щедрою на життєдайні плоди, повагу та любов рідних, друзів, колег та учнів.

Відзначив свій ювілей **Володимир Дмитрович Гончаренко**, відомий український учений у галузі історії держави і права, доктор юридичних наук, професор, академік-секретар відділення теорії та історії держави і права НАПрН України, завідувач кафедри історії держави і права України та зарубіжних країн Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, дійсний член (академік) Національної академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України, який народився 13 жовтня 1946 р. у м. Красноград Харківської обл. У 1973 р. закінчив

Харківський юридичний інститут (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого), де і залишився працювати та пройшов шлях від асистента до професора. З 1992 р. і до сьогодні – завідувач кафедри історії держави і права (нині – кафедра історії держави і права України та зарубіжних країн). З 2012 р. – академік-секретар відділення теорії та історії держави і права.

У 1977 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Всеукраїнський съезд Советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов (1917–1937 гг.)», у 1991 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Всеукраїнские съезды Советов рабочих, крестьянских и красноармейских депутатов и их

роль в державному, господарственому та соціально-культурному будівництві в УСРСР (1917–1937 рр.)». Науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 1992 р. Вчене звання професора присвоєно у 1993 р. Обраний членом кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 1996 р., академіком – у 2012 р.

Напрями наукових досліджень – історія держави і права України та історія держави і права зарубіжних країн. Опублікував понад 285 наукових та науково-методичних праць, серед яких: «Всеукраїнський з'їзд Рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів – верховний орган влади УРСР в 1917–1937 рр.» (1990), «Хрестоматія з історії держави і права України: у 2 т.» (у співавт., 1998, 2000, 2003), «Історія держави і права України. Академічний курс: у 2 т.» (у співавт., 2000), «Юридична енциклопедія» (т. 3, у співавт., 2001, т. 4, у співавт., 2002), «Історія держави і права України» (у співавт., 2003), «Місцеве самоврядування в Україні в умовах становлення правової держави» (у співавт., 2004), «Історія міста Харкова» (у співавт., 2004),

«Антологія української юридичної думки» (т. 10, у співавт., 2005), зб. документів «Історія конституційного законодавства України» (2007), «Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т., т. 1: Методологічні та історико-теоретичні проблеми формування і розвитку правової системи України» (т. 1, у співавт., 2008, 2011 (рос.), 2013 (англ.)), «Правова доктрина України: у 5 т., т. 1: Загальнотеоретична та історична юриспруденція» (т. 1, у співавт., 2013), «Історія держави і права України» (заг. ред., 2013).

Заслужений діяч науки і техніки України (2004). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2002). Заслужений професор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (2013).

Президія Національної академії правових наук України та редколегія збірника наукових праць «Вісник Національної академії правових наук України» щиро вітають **Володимира Дмитровича Гончаренка** з ювілеєм та бажають йому доброго здоров'я, невичерпної енергії, творчої наснаги, оптимізму та благополуччя.

Виповнилося 70 років від дня народження **Миколи Федосовича Селівона**, відомого вченого України в галузі конституційного права, державного

управління, місцевого самоврядування, кандидата юридичних наук, дійсного члена (академіка) Національної академії правових наук України, заслуженого юриста України, який народився 30 жовтня 1946 р. у с. Шестовиця Чернігівського р-ну Чернігівської обл. У 1973 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський